

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: TO-11Csp/183/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117214233
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:6117214233.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: REMEDIUM LEGAL, s. r. o. advokátska kancelária so sídlom Apollo NIVY, Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX bytom C. D., XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Peter Križan, advokát so sídlom Štefánikova trieda 2/3, 949 01 Nitra, IČO: 42 335 779, o zaplatenie 26.440,66 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 26.440,66 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26.074,74 eur od 01.01.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

III. Žalovaná je povinná splniť povinnosti v odseku I. a II. spoločne a nerozdielne s pôvodne žalovaným E. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol zaviazaný na túto povinnosť vo vzťahu k žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 11Csp/183/2018-193 zo dňa 13.06.2019, s tým, že v prípade plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 17.12.2018 žalobu, ktorou sa domáhal od žalovaných v I. a v 2. rade uhradenia sumy – istiny vo výške 26.440,66 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26.074,74 eur od 01.01.2017 do zaplatenia a úroku 11,50 % ročne zo sumy 24.855,79 eur od 01.01.2017 do zaplatenia.

1.1 Právny zástupca žalovanej vo vyjadrení na pojednávaní zo dňa 25.05.2021 uviedol, že v prvom rade namieta aktívnu legitímáciu žalobcu, na základe zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. účinná v čase podpisu pohľadávky bola banka povinná zaslať oznámenie o postúpení pohľadávky, čo neurobila. Tým, že doklad o doručení oznámenia banky o postúpení pohľadávky v konaní žalobca nepredložil, prišlo k porušeniu § 92 Zákona o bankách a zároveň Zákona § 526 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je postúpenie pohľadávky postupca bez zbytočného odkladu povinný oznámiť dlžníkovi, pokiaľ postúpenie pohľadávky oznámenie dlžníkovi, alebo doiaľ postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku s plnením postupcovi. Zároveň podľa § 92 Zákona o bankách odsek 8 účinný v čase podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky: pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu v záväzkovom vzťahu. Má za to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.09.2020 prišlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky, keďže dané postúpenie bolo v rozpore so zákonom a zároveň nesúhlasí, aby voči tomuto bolo vykonané akékoľvek ďalšie dokazovanie s tým, že na základe koncentrácie konanie bol žalobca povinný doložiť a preukázať všetky dôkazy, ktoré mu boli známe. Keďže jeho zákonnou povinnosťou bolo doručiť postúpenie pohľadávky a oznámiť jeho klientke toto do dnešného dňa nepreukázal, ani doručenkou ani podacím lístkom, majú za to, že nie je aktívne legitimovaná v tomto konaní a preto

súd, ktorý je povinný v každom štádiu konania skúmať aktívnu legitimáciu ďalej ani nemôže postupovať a mal by žalobu zamietnuť. O uvedenom rozhodol aj NS SR, sp. zn. 1Cdo/147/2017. Poukazuje na článok z právnych novín, ktorý vychádza z judikatúry NS SR z ktorého vyplýva, že postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou oznámená je neplatné. Postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi – spotrebiteľovi na inú osobu, je neplatné, ak takéto postúpenie je v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách, kde v podstate z § 92 je zrejmé, čo už citoval, povinnosťou všetkých strán dodržiavať pri postúpení pohľadávok zo zmlúv aj osobitné predpisy, kde je poznámka 87 a) c) – § 525 a 526 Občianskeho zákonníka. Keďže zmluva o postúpení pohľadávky bola zo dňa 11.09.2020, banka bola povinná odovzdať všetky dokumenty týkajúce sa tohto záväzkového vzťahu a je pre mňa nepochopiteľné, že ani za časové obdobie viac ako 6 mesiacov žalobca nemá dané listiny a žiada súd, aby vykonal dokazovanie a aby preukázal za žalobcu odôvodnenosť záväzku a platnosť postúpenia pohľadávky. Uvedené konanie je v rozpore s koncentráciou konania a na základe daných zákonov, ktoré boli ním citované. Mimo aktívnej legitimácie uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola zo dňa 11.04.2016, že aktuálny občiansky preukaz, ktorý je od 23.4.2014, vtedy bol vydaný obsahuje trvalú adresu Radošina, t. j. ako bezdomovec, pričom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je p. B. uvedená trvalým pobytom G. XX D. z čoho vyplýva, že finančný agent nemohol mať platný občiansky preukaz a celé podpisovanie tejto zmluvy bolo v rozpore so zákonom a jeho klientka bola donútená.

1.2 Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 10.06.2021 uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“ V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 07.11.2016, 2/ výzvou označenou ako „Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 02.12.2016. Žalobca pre úplnosť v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že má za to, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Na základe uvedeného považujú za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1. Občianskeho zákonníka: „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.“ V zmysle ustanovenia § 526 ods. 1. Občianskeho zákonníka: „Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.“

Žalobca v danej veci preukázal vyhotovenie Oznámenia o postúpení pohľadávky, pričom podacími hárkami preukázal aj ich odosielanie žalovaným. Žalobca taktiež zastáva názor, že pre prípadné nedoručenie oznámenia o postúpení zákon neuplatňuje sankciu neplatnosti postúpenia. Pokiaľ ide o

preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanému, uvedená skutočnosť nemá vplyv na samotnú aktívnu legitímáciu žalobcu. Žalobca zastáva názor, že aj prípadné nepreukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanému, resp. dlžníkovi, nemá vplyv na nárok žalobcu ako veriteľa voči žalovanému, nakoľko táto skutočnosť by mohla mať v zmysle ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka vplyv len na skutočnosť, voči komu dlžník splní svoj záväzok, teda voči postupcovi alebo postupníkovi. Žalovaný však do dnešného dňa neuhradil dlžnú sumu ani postupcovi ani postupníkovi. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že dorúčením žaloby má žalovaný vedomosť o postúpení pohľadávky. V tejto súvislosti poukazujú na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.03.2012, sp. zn. 8Co/53/2012, podľa ktorého: „Čo sa týka nepreukázania ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka postúpenia adresovaného dlžníkovi s dorúčenou aj podľa odvolacieho súdu, zhodujúc sa s názorom navrhovateľa v odvolaní, nemám toto ustanovenie za následok, že by na postupníka zo zmluvy o postúpení neprešla pohľadávka voči odporcovi.“

Podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/9/2020 z 22.04.2021: „Zmena na strane oprávneného subjektu nastáva obyčajnou zmluvou uzavretou medzi veriteľom (postupcom) na jednej strane a novým subjektom (postupníkom) na strane druhej bez toho, aby bol potrebný súhlas dlžníka. Vedomosť dlžníka o zmene na strane veriteľa má význam len v tom, že ovplyvňuje možnosť privodiť zánik jeho záväzku splnením i pôvodnému veriteľovi. Uvedené však nemá vplyv na postavenie nového veriteľa ako aktívne legitimovaného v spore o plnenie predmetného záväzku voči dlžníkovi (pozri rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 1980/08). Nepreukázanie splnenia notifikačnej povinnosti postupcu podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nemá za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky. Ak žalobca preukázal platné postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom, jednostranný právny úkon veriteľa, ktorým mal oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky, bol bezprávného významu na preukázanie vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, pričom v danom smere oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného dorúčením žaloby. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorá je v tomto prípade daná.“ Taktiež poukazujú na rozhodnutie NS SR, 6 Obo 48/2009, podľa ktorého: „Ďalej odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa v dostatočnom rozsahu zaoberal otázkou vlastníctva pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní žalobcom. Žalobca je vlastníkom prihlásenej pohľadávky a z dôvodu jej prihlásenia v konkurznom konaní je veriteľom úpadcu. Preto je irelevantná námietka žalovaného 1/, že postúpenie prihlásenej pohľadávky nebolo úpadcovi oznámené a že táto skutočnosť nebola žalobcom ani v konaní preukázaná. K tejto námietke odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon síce ukladá pôvodnému veriteľovi povinnosť bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky, ale kým postupca túto informačnú povinnosť nesplnil, dlžník môže svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku. V prejednávanej veci rozhodujúcou skutočnosťou pre to, aby postupník (žalobca) sa stal veriteľom úpadcu, je včasné prihlásenie pohľadávky v konkurznom konaní, čo sa stalo.“ K postúpeniu pohľadávky uvádzame, že boli splnené všetky zákonom kladené podmienky na riadne postúpenie pohľadávky, pričom zákon súhlas dlžníka na postúpenie pohľadávky nevyžaduje. K doručovaniu chce žalobca uviesť, že Občiansky zákonník účinnosť prejavu vôle spája s okamihom jeho odovzdania alebo doručenia adresátovi, t. j. v súdenom prípade žalovaným. Zákon však explicitne nevyžaduje, aby sa adresát aj s obsahom právneho úkonu reálne oboznámil. Dôležité však je, aby adresát tohto právneho úkonu mal reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle (tak ako v súdenom prípade s Výzvou pred vyhlásením MS, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej; Oznámením o postúpení,). Nie je však podmienkou aby sa s obsahom prejavu vôle aj skutočne oboznámil. Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Podľa ustanovenia § 2 ods. 7 zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „Oprávnený prijímateľ je osoba, ktorá je v mene adresáta oprávnená prevziať poštovú zásielku.“ K výzvam a oznámeniam pripojil žalobca aj kópie doručeníek a podacích hárkov, ktoré preukazovala doručenie/zasielanie výziev žalovaným. Záver, že uvedené výzvy prevzala matka žalovanej a preto ich nemožno považovať za dorúčené považujeme za nesprávny. V tejto súvislosti žalobca zdôrazňuje, že ak by aj v konaní bolo preukázané, že uvedené zásielky prevzala matka žalovanej, potom je v zmysle príslušných právnych predpisov nesporné, že tak matka žalovanej nemohla urobiť svojvoľne, ale len na základe splnomocnenia žalovanej na preberanie zásielok, nakoľko išlo o písomnosť určenú do vlastných rúk žalovaného. Poštový doručovateľ by bez splnomocnenia nemohol písomnosť do vlastných rúk dovoliť prebrať inej osobe v mene adresáta. Ak preto matka žalovanej prevzala zásielku na základe splnomocnenia žalovanej na preberanie zásielok, potom nemožno spochybníť, že táto výzva bola žalovanému riadne dorúčená - a to bez ohľadu na to, či sa s uvedenou písomnosťou aj reálne oboznámil.

V tejto súvislosti žalobca poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.04.2016, sp. zn. 3Obdo/28/2016 podľa ktorého: „Ak adresát zásielky splnomocnil na jej prevzatie inú osobu, považuje sa zásielka za doručení okamihom, kedy ju prevzal splnomocnenec adresáta. Splnomocnením na preberanie písomností preberá na seba ich adresát aj zodpovednosť za následky spojené s prevzatím zásielky prostredníctvom splnomocnenca (plynutie lehoty na splnenie povinnosti, plynutie lehoty na podanie opravného prostriedku, a pod.).“ Žalobca si rovnako tak dovoľuje poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. 08. 2011 sp. zn. II. ÚS 363/2011, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že pokiaľ sťažovateľ splnomocnil vo svojom mene na preberanie poštových zásielok vrátane zásielok určených do vlastných rúk splnomocnenca, musí znášať aj následky spojené s právnymi účinkami ich riadneho doručenia, resp. so začatím riadneho plynutia lehôt na podanie zákonom prípustných opravných prostriedkov, tak ako keby si bol tieto prevzal osobne. Pre úplnosť si žalobca zároveň dovoľuje uviesť, že v prípade, ak by matka žalovanej prevzala zásielku bez toho, že by bola na preberanie zásielok žalovanou splnomocnená, potom pochybil poštový doručovateľ, ktorý jej takúto zásielku nemal vydať (nakoľko bola adresovaná do vlastných rúk žalovanej), pričom by bolo v extrémnom rozpore so zásadou spravodlivosti, ak by súd pochybenie poštového doručovateľa pripisoval na farchu žalobcu a uzavrel by, že v konaní nebolo preukázané doručenie tejto výzvy napriek jednoznačnému dôkazu o jej doručovaní. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Cdo/3555/2008 zo dňa 13.04.2010: „Prípadné pochybenie pošty pri doručovaní zásielky nepochybne zakladá jej zodpovednosť za prípadnú škodu, ktorá by vznikla v dôsledku takéhoto pochybenia. Ak však bola zásielka doručená adresátovi právneho úkonu aj napriek tomuto pochybeniu, má takéto doručenie (z hľadiska účinkov spájajúcich sa s právnym úkonom zachyteným v liste, obsiahnutým v zásielke) dôsledky riadneho doručenia.“ Aj podľa dostupnej literatúry Občiansky zákonník 1. zväzok (Všeobecná časť). Bratislava: Eurokódex, FEKETE I. 2017., 1112 s. ISBN 978-80-8155-073-7, str. 686 sa uvádza: „Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď je dôjde. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď doručením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vhoďením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručení, je teda to, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručení najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t. j. len čo sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície.“ Vzhľadom na vyššie uvedené žiadajú súd, aby rozhodol v zmysle podanej žaloby a následných vyjadrení žalobcu.

1.3 Žalovaná A. B. na pojednávaní dňa 31.08.2021 a 16.05.2023 uviedla, že pokiaľ došlo k podpisovaniu zmluvy o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere, bolo to v miestnosti, kde vošla, boli tam stoličky, stôl. Bola tam kopírka a v miestnosti bol nejaký pán, ktorého nepoznala. Nepamätá si s odstupom času, či jej táto osoba bola predstavená. Ona sa do Galanty a do tej miestnosti dostavila s E. F. a s jeho dvomi kamarátmi, ktorých mená nepozná. Tieto osoby počas cesty do tejto miestnosti zaujímalo iba to, či má občiansky preukaz a povedala, že pri sebe nemá nič. Nemala ani kabelku, nakoľko E. F. ju doslovne schmatol zo Šurian a išli na vlak do Galanty. Povedala, že nemá pri sebe občiansky a ten jeden jeho kamarát jej povedal, že to nevádi a vedia dať na občiansky preukaz takú adresu, že to nebude Obec Radošina ale trvalý pobyt, ktorý už dávno nemá. Pričom sa jednalo o adresu: G. XXX/XX, D.. Ona tento upravený – sfaľovaný OP nevidela, jej ho do ruky nedali, iba jej takto povedali. Doslovne sa vyjadrili, že jej nový občiansky spravila tak, aby jej sedel s miestom trvalého bydliska, pretože ako už povedala ona pri sebe nemala nič. Osoba, ktorá bola v miestnosti od nej občiansky preukaz nevyžadovala. Ako bola táto osoba označovaná, titulovaná, sa vyjadriť nevie. Táto osoba nevyžadovala od nej žiaden občiansky preukaz, ani jej totožnosť neoverovala. Znova zdôrazňuje, ona pri sebe nemala nič, bola len schmatnutá, mala len legíny a tričko. Pamätá si, že v tento deň, v tejto kancelárii niečo podpisovala. Inak žiaden dokument nečítala, nevie, či to bola zmluva, ju len prinútili, že to má podpísať. Verifikovala listinu na č. I. 17 a uviedla, že podpis v kolónke A. B. ako spoludržník je jej. Ona rovnopis – kópiu tejto zmluvy nedostala. Kancelária, kde podpisovala tento dokument sa nachádzala v Galante vedľa parkoviska,

bola to taká vyššia biela budova. Tá kancelária, pokiaľ si dobre pamätá, bola na prízemí. Nevie aký dokument 11.04.2016 podpisovala, nakoľko jej ho nedali vôbec prečítať. Keď išli cestou do Galanty vlakom, P. Vincze sa jej vyhrážal, že keď to nepodpíše, že ju zmlátia. V tom čase pracovala v Šuranoch vo firme Bangio ako operátorka. Je to firma na výrobu plastov a televízorov. Mesačný príjem bol cca 600-700 eur. V tom čase bývala na ubytovni v Šuranoch. V tom čase ako podpisovala tento dokument už mala úver v banke, čo si kedysi dávnejšie zobrala vo VÚB a tento úver spláca doposiaľ. V H. F. I. I. nemala žiaden úver. V roku 2014 si menila OP a to z dôvodu, že ho buď zapatrošila, alebo ho niekde dala a nevedela ho nájsť. Nepamätá si na okolnosti čestného prehlásenia pristupiteľa o storne, ktorý je uvedený v článku III bod 1 tejto zmluvy, avšak bolo jej dané k nahliadnutiu čestné prehlásenie, že úver vo výške 3.200 eur zo dňa 19.11.2015 nebol čerpaný, ktoré čestné prehlásenie ako vyplýva z neho osobne podpisovala, je to jej podpis. Ona v Galante v kancelárii bola jediný krát. Bola to miestnosť, nezдалo sa jej to ako kancelária, napriek tomu, že tam boli stoličky, stôl, kopírka. Ona žiadne informácie o sebe v tento deň neposkytovala. Nevie sa vyjadriť k tomu, či môže mať banka fotokópiu jej občianskeho preukazu. Vie, že iba počas tohto rozhovoru vyplynulo – jedna osoba povedala, že nevedia, či to bude stačiť na schválenie úveru, keď má na občianskom iba Obec Radošina, pričom ďalšia osoba povedala, že oni jej takýto nový upravený občiansky preukaz vybaví. Pracovník banky sa jej nepýtal na žiadne údaje ani na občiansky preukaz. V čase podpisu čestného prehlásenia adresu G., Radošina už dávno nemala. Myslí si, že proces schválenia úveru bolo dlhší, lebo E. F. bol nervózny, vie, že to trvalo dlhšie, ako uviedla, možno mesiac. Potom keď mu to schválili, som už s ním nešla do Galanty. Volal jej len do roboty a neskôr tieto peniaze u neho aj fyzicky videla, že ich má v peňaženke, ale nevie aká tam bola suma. Pripúšťa, že E. F. mohol mať k dispozícii jej pracovnú zmluvu od zamestnávateľa, ktorého uviedla. Pamätá sa, že raz ju žiadal pod nátlakom, aby si z firmy vypýtala výplatné pásky, čo moc nechcela. Tieto výplatné pásky nakoniec vyžiadala a dala mu ich. Nepamätá si už v ktorom období to bolo. Povedal jej však presne obdobie od kedy do kedy potrebuje výplatné pásky. Zoznámila sa s E. F. v jednom bare, z čoho vznikla vážna známosť, čo bol omyl, nakoľko menovaný sa k nej choval agresívne, aj ju zbil a kvôli nemu musela dokonca opustiť ubytovňu, nakoľko bola na základe tohto fyzického napadnutia PN. Viackrát počas tohto vzťahu sa zbalila a odišla preč, ale E. F. ju vyhľadal a prinútil ju, aby prišla naspäť k nemu do domu, kde on býval v podnájme. V tomto čase to s bývaním bolo tak, že bývala na ubytovni, ale občas sa zdržiavala aj u neho v dome, kde býval v podnájme. Bolo to v G., ulicu si nepamätá. Bol to starý dom - stará chajda. Tieto peniaze z úveru E. F. podľa jej názoru pomíňal, porozdával ich, prepil. Nikdy nevidela faktúry na rekonštrukciu rodinného domu. Ona z týchto peňazí nemala nič. Myslí si, že E. F. nič nerobil, že ležal iba na posteli a pozeral telku, robotu určite nemal žiadnu. Iba sa vyjadroval, že je živnostník. V roku 2016 ju E. F. napadol, on ju napádal stále, nakoľko sa vždycky na napadnutie našiel nejakú zámienku. Bol žiarlivý. Ukončila tento vzťah z dôvodu, že bol agresívny a mal malicherné zámienky na hádky. Stalo sa aj, že ju o druhej v noci naháňal po G., bála sa ho. Pokiaľ v PK pri výsluchoch na odbore kriminálnej polície v Nových Zámkoch neuviedla okolnosti zo strany p. F. k podpísaniu spotrebiteľskej zmluvy a to zmluvy z ČSOB stavebná sporiteľňa a. s., bolo to asi kvôli tomu, že v tom čase nemala dôkazy. Pokiaľ nevykonala žiaden úkon alebo opatrenie na vyhlásenie tejto zmluvy za neplatnú, bolo to z dôvodu, že nevedela aké prostriedky má použiť a na koho sa obrátiť a nemala žiadne dôkazy. Aj chcela podať trestné oznámenie, ale nemala žiadne papiere z tohto prípadu a keby sa jej aj pýtali na nejaký dôkaz, nemala pri sebe nič. Keď podpisovala predmetnú zmluvu, trochu si uvedomovala následky podpisovania. Nevedela čo podpisuje ani nevedela v akej spoločnosti pán F. vybavuje úver, ani jej neboli odovzdané žiadne listiny.

1.4 Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči dňa 16.05.2023 uviedol, že zotráva na všetkých písomných vyjadreniach vo veci podaných a v osobe žalovanej išlo o priemerného spotrebiteľa, s ktorým pojmom sa vysporiadava judikatúra a bolo jej povinnosťou si prečítať obsah zmluvy, pričom jej tvrdenia zostávajú iba v pozícii jednostranných tvrdení, a preto žalobca zotráva na podanej žalobe a uplatňuje si aj náhradu trov konania.

1.5 Právny zástupca žalovanej v záverečnej reči dňa 16.05.2023 uviedol, že žalobca v konaní nie je aktívne legitimovaný, keď ani oznámenie o postúpení nebolo žalovanej doručené, v zmysle § 92 ods. 8 ZoB bez súhlasu klienta môže byť postúpená len splatná časť dlžnej sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní viac ako 90 dní... Je to uvedené priamo v tom ustanovení, ktoré sami citujú: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe...“. Zásielky prevzala matka

žalovanej a nie žalovaná sama, aj podľa výpovede matky sa zásielky nedostali do dispozície žalovanej. Doručované bolo nesprávnej osobe, nebola doručená ani výzva, ani vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru - mimoriadna splatnosť nebola vyhlásená platne (ide o absolútne neplatný právny úkon), teda ani postúpenie pohľadávky nemohlo byť platné (taktiež ide o absolútne neplatný právny úkon). Žalobca teda nie je aktívne legitimovaný a súd má žalobu z toho dôvodu zamietnuť. Žalovaná nemala vôľu uzatvoriť zmluvu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedené je preukázané listinami zaslanými v odvolaní ako aj emotívnym výsluchom samotnej žalovanej, rozpormi s jej adresou trvalého pobytu a iné. Bolo preukázané, že v rozhodnom období mala občiansky preukaz s adresou trvalého pobytu Radošina, pričom z listín doloženými samotným žalobcom vyplýva, že je na rôznych miestach uvedená adresa žalovanej Radošina, ako aj D., G. XXX/XX. Napr. pri osobných údajoch a hodnotení pristupiteľa je adresa G. XXX/XX, D., pričom disponibilné zdroje domácnosti sú vo výške 11,86 eur (tu je aj otázka, ako mohla ČSOB stavebná sporiteľňa riadne preskúmať schopnosť splácať úver, pri tak nízkom disponibilnom zdroji pristupiteľa), z výpisu z bankového registra klientskych informácií je ako ulica uvedená len Radošina. Najdôležitejšie je, že vo fotokópii občianskeho preukazu overeným finančným agentom je uvedené správne číslo občianskeho preukazu, avšak s inou adresou, Školská 528/54. Z uvedeného vyplýva, že úkony smerujúce k poskytnutiu úveru neboli zákonné a riadne. Celé „vybavenie“ úveru bolo neštandardné. Ako už vyššie uviedol, žalovaná si úver zobrat' nechcela, ani pristúpiť k úveru, celé toto riešil a vybavoval agresívny žalovaný v 1. rade, ktorý aj preukazoval použitie úveru. Z výpisu zoznamu páchatel'ov bol E. F. odsúdený za Ublíženie na zdraví podľa § 156, pričom vznesené obvinenie bolo súdu aj žalovanou doručené do súdneho spisu, ďalej bol stíhaný za Výtržníctvo (začo bol takisto podľa výpisu odsúdený), Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky a iné. Z uvedeného vyplýva povaha E. F., a že nátlak zo strany E. F. bol viac ako preukázaný. Výpovede žalovanej a tieto listinné dôkazy dávajú jasný obraz a tvoria ucelený celok. Z odsúdenia E. F. je preukázané, že žalovaná bola týraná, zbil ju a ublížil na zdraví. Svedok E. E. jasne uviedol, že ak by mala žalovaná trvalý pobyt ako Radošina bez súpisného čísla na obec a bola by vedená ako bezdomovec, schválený úver by nebol. Aj podľa vyššie uvedeného majú za to, že ČSOB stavebná sporiteľňa si nespĺnila povinnosť riadne preskúmať schopnosť splácať úver. Jej povinnosťou bolo využiť odbornú starostlivosť veriteľa pri posudzovaní schopností žalovaných splácať úver. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. V danom prípade je možné hovoriť aj o hrubom porušení povinností veriteľa, keďže z doložených údajov vyplýva, že veriteľ neskúmal výdavky jeho klientky, neskúmal rodinný stav klientky, resp. tieto údaje pri „odbornom posudzovaní“ žiadnym spôsobom nezohľadnil. Z dokladov veriteľom vyplýva, že veriteľ skúmal len príjem klientky. Veriteľ neskúmal rodinné pomery, ani bežné výdavky klientky (strava, bývanie, cestovanie). Zhromažďovanie údajov o klientke samo o sebe neznamená splnenie povinnosti veriteľa skúmať schopnosť klienta splácať úver. Z doložených dokladov ani nevyplýva, ako veriteľ bonitu klienta posúdil, a či ju vôbec posudzoval (veriteľ je povinný za týmto účelom sám aktívne získavať potrebné údaje, klient ako spotrebiteľ má na druhej strane povinnosť veriteľovi takéto doklady, ak to vyžaduje, doložiť). V danom prípade však veriteľ žiadnu analýzu príjmov a výdavkov klientky nerobil. Urobil ju len u žalovaného. Zo samotných doložených listín vyplýva, že žalovaná mala na viacerých miestach rôzne adresy bydliska a disponibilné zdroje jej domácnosti boli vo výške 11,86 eur, pričom už len tieto informácie sú dostatočné na zamietnutie poskytnutého úveru. Z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5CoCsp/4/2021 zo dňa 31.03.2021: Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Zákon o spotrebiteľských úveroch kladie veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, ide teda o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ musí pritom posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda nielen jeho príjmy, ale aj výdavky. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v

závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/ domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi posúdiť schopnosti spotrebiteľa splácať úver nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.

Z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/51/2018 zo dňa 18.12.2018: Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbučuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisťiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

Z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/174/2018 zo dňa 27.05.2019: Zo zmluvy o pôžičke je zrejmé, že v tejto je uvedený priemerný čistý mesačný príjem dlžníka, počet vyživovaných osôb, celková výška mesačných splátok. Ako doklady priložené k zmluve boli v zmluve označené potvrdenie zamestnávateľa o príjme, výplatné pásky za posledné dva mesiace, kópia výpisu z účtu za posledné dva mesiace, kde je uvedená výška príjmu a odosielateľ. K žalobe neboli priložené iné potvrdenia (napr. report zo Sociálnej poisťovne a report zo SRBI), ani údaje o výdavkoch žalovanej. Vzhľadom na uvedené vychádzajúc z doterajších výsledkov vykonaného dokazovania odvolací súd dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ v danej veci hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovanej ako spotrebiteľky. Povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o výdavkoch a celkovej sociálno-ekonomickej situácii žalovanej v rozpore s odbornou starostlivosťou je možné považovať za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta ZoSÚ, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúčelný a bez poplatkov.

Z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/136/2019 zo dňa 28.01.2020: Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ. Odvolací súd zastáva názor, že príjem aj rodinný stav klienta môžu byť vyhovujúce, ale pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovanej splácať dlh zo zmluvy. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/51/2020 zo dňa 18.05.2021: V uvedenom prípade bolo na žalobcovi ako veriteľovi, aby preukázal, že si svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov splnil, teda, že si v uvedenom prípade splnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 ZoSÚ.

Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca v priebehu konania poukazoval na to, že bonitu žalovaných skúmal riadne, pričom postupoval s odbornou starostlivosťou a vychádzal pritom z údajov uvedených v potvrdení o výške príjmu žalovaného v 1. rade, z výsledkov dopytu A., úverového registra, dát spoločnosti B. J. K., s. r. o., finančnej analýzy a zo žalovanými prezentovaného rodinného stavu. Odvolací súd, obdobne ako súd prvej inštancie, však má za to, že len z týchto údajov nemohol žalobca úplne zistiť celkovú finančnú situáciu na strane žalovaných, teda takýto postup žalobcu nemožno považovať za skúmanie bonity. Odvolací súd uvádza, že v prípade, ak by aj uvedené konanie žalobcu bolo považované za skúmanie bonity žalovaných, toto konanie by nebolo možné považovať za náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, pretože bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovaných (napr. ich celkovú zadlženosť, mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď.), nemohol si utvoriť reálny obraz o ich majetkovej situácii

potrebnej pre posúdenie ich schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Odvolací súd záverom poukazuje na to, že pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľov, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľov.

Z vyššie uvedeného žiadajú, aby súd konanie proti žalovanej v 2. rade zastavil, prípadne žalobu žalobcu proti žalovanej v 2. rade v celom rozsahu zamietol.

1.6 Žalobca na pojednávaní dňa 09.01.2024 v záverečnej reči uviedol, že sa pridrižiava všetkých svojich doterajších vyjadrení ako aj záverečnej reči na predošlom pojednávaní, pričom má za to, že svoj nárok v celom rozsahu preukázal a tvrdenia žalovanej vo vzťahu k absencii jej vôle uzatvoriť zmluvu neboli z jej strany žiadnym spôsobom preukázané. Žalobca preto navrhol, aby súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.7 Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 09.01.2024 uviedol, že zotrávajú na všetkých písomných a ústnych vyjadreniach, a zároveň krátkou cestou predložili záverečné vyjadrenie žalovanej v 2. rade na č. l. 624 - 626. Právny zástupca uviedol, že v konaní bolo jasne preukázané, že vôľa žalovanej v 2. rade nebola, preukazuje to nielen samotný emotívny výsluch, ale aj centrálna evidencia právnych priestupkov a deliktov ako aj trestný rozkaz súdu Nové Zámky, týkajúci sa žalovaného v 1. rade, to jasne preukazujú, že žalovaná v 2. rade bola osobou týranou a na úver nechcela pristúpiť. Všetko vybavoval len žalovaný v 1. rade, ktorý žalovanú v rozhodnom období aj napadol, a to takým spôsobom, že bola niekoľko týždňov v nemocnici, pričom bol aj za toto odsúdený. Zároveň poukázal na skutočnosti, ako sfaľšovanie dokladov totožnosti a na konanie ČSOB stavebnej sporiteľni - na absolútne nedodrižovanie starostlivosti veriteľa pri posudzovaní schopnosti splácať úver. Zo samotných interných dokumentov ČSOB stavebnej sporiteľne vyplýva, že žalovanej disponibilné zdroje v domácnosti, boli vo výške 11,86 eur, samotnému žalovanému bol v roku 2015 trikrát odmietnutý úver, podľa výpisu z bankového registra klientskych informácií, samotnej žalovanej, ktorú si tak isto zabezpečovala stavebná sporiteľňa ČSOB vyplýva, že mala adresu len Radošina, pričom aj podľa svedka p. E., žalovaná nemala v úvere čo hľadať, bola vedená ako bezdomovec, nehovoriac o jej nízkom príjme, o disponibilnom zdroji v domácnosti vo výške 11,86 eur. Aj z predložených listín na samotnej domácnosti, ktorá mala byť prerábaná, bola v čase poskytovaného úveru exekúcia. Je nepochopiteľné, ako mohla samotná ČSOB stavebná sporiteľňa, pri dodržaní jej zákonnej povinnosti využiť všetku odbornú starostlivosť pri schopnosti žalovaných splácať, a daný úver poskytnúť. Je evidentné, že žalovaná v 2. rade nemala a nechcela poskytnutý úver, nespĺňala ani dané podmienky a nebola tam vôľa uzatvoriť zmluvu. Z vyššie uvedeného žiadajú, aby súd konanie zastavil, prípadne žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanej v 2. rade náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Svedkyňa A. B. na pojednávaní dňa 31.08.2021 uviedla, že je matkou žalovanej. V priebehu rokov 2016 – 2021 nemala žiadne splnomocnenie na preberanie pošty zo strany jej dcéry A. B., ktorá mala aj v minulosti trvalé bydlisko na rovnakej adrese ako ona. V priebehu týchto rokov si pamätá, že preberala nejaké listiny za dcéru, kde si nepamätá presne kto bol odosielateľ, bolo tam také niečo a poštárka sa sama vyjadrila, že nevie, či to je jej, nakoľko tam nebolo označené, či ide o A. B. mladšiu, alebo staršiu a ona takéto listinné zásielky prijala, kedy a aké konkrétne sa vyjadriť nevie. K dátumu 16.09.2020 sa vyjadriť neviem, či niečo prijímala v tomto čase, zdá sa jej, že niečo preberala a podpisovala skôr, pred týmto obdobím, ale presne k obdobiu sa nevie vyjadriť. Bola jej k nahliadnutiu ukázaná listina na č. l. 333 – oznámenie o postúpení pohľadávky, k čomu uvádza, že nevie, či niekedy takúto listinu videla. Svedkyňa verifikovala a vyjadrila sa k podpisu na doručenke na č. l. 341, pričom uviedla, že podpis na doručenke je jej. Dcéra s ňou nebýva od roku 1998, dala jej na vedomie, keď prišiel nejaký výpis. Konkrétne tento výpis nedala dcére, niekde ho založila a myslela si, že sa to asi samo vyrieši. Nepamätá si, či minulý rok prišla nejaká pošta, ktorá by bola adresovaná dcére, to nevie. Dcéra mala u nej trvalý pobyt od roku 1998, nevie kedy jej zrušila trvalý pobyt a to z dôvodu, že bola tam prihlásená aj so synom a boli zvýšené náklady na odvoz komunálneho odpadu, takže aktuálne je vedená na adrese trvalého pobytu iba Obec Radošina ako bezdomovkyňa. Dcéra o tejto skutočnosti odhlásenia trvalého pobytu v obci Radošina vedela. Pošta jej chodila aj po tomto dátume odhlásenia: výpisy z banky a iné písomnosti. Vzťah s dcérou mala dobrý aj ho má naďalej výborný. Čo sa týka obdobia, keď žila s p. F. nevedela o ničom. Ak dcére potom ako jej zrušila trvalý pobyt prišla pošta, jej to iba oznámila, nepreposielala jej poštu do Šurian. Ak poštu potrebovala, tak jej ju poslala a ak uviedla, že ju nepotrebuje, tak pošta zostala u nej. Čo sa týka zásielky, o ktorej povedala dcére asi za jeden rok, jednalo sa o zásielku, čo od nej vymáhali tie peniaze, presne znenie zásielky a označenie si nepamätá.

Nepamätá si ani kto túto zásielku posielal. Nevie sa vyjadriť, čo bolo obsahom zásielky o ktorom dala čestné vyhlásenie na č. I. 103 a ktorú zásielku potom dcére s odstupom času poslala. Je to už dávno, nepamätá si.

2.1 Svedok E. E. na pojednávaní dňa 18.11.2021 uviedol, čo sa týka predmetného prípadu a uzatvorenia zmluvy o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a stavebnom úvere, vzhľadom na veľké množstvo prípadov a klientov aj z tohto obdobia si už na podrobnosti prípadu nepamätá. Keď dostal predvolanie na pojednávanie, v počítači si pozrel predmetné mená a zistil, že pred piatimi rokmi uzatváral takúto zmluvu, kde vystupoval E. F. ako dlžník a spoludlžníčka A. B.. Vie sa k tomu vyjadriť iba tak, že táto zmluva bola určite podpísaná v kancelárii u neho na adrese Galanta, L. M.. Dokonca aj jeden jeho spolupracovník N. N., ktorý sedel v tom čase so mnou v kancelárii a povedal mu v akej veci idem vypovedať si pamätal na tieto dve osoby, že boli prítomné v kancelárii. Priebeh podpisovania a overovania podpisov si už totálne nevie vybaviť. Či boli prítomné ďalšie osoby pri podpise zmluvy uvádza, že nemali by byť, buď tam boli obaja spolu, alebo jednotlivo. Najprv sa spísuje žiadosť v elektronickej forme, ktorý je chránený proti prepisovaniu, kde sa napíšu všetky osobné údaje žiadateľa, RČ, číslo OP, tel. číslo. V tomto prípade tam museli byť dvaja a mal od oboch osobné údaje. Keď je to správne vyplnené a potom vygeneruje jeden pod súbor, ktorý posielajú na centrálu a potom ČSOB stav. Sporiteľňa posudzuje správnosť úveru, ak im niečo chýba, tak si to vypýtajú a následne schvália, alebo neschvália úver. Pri tejto žiadosti vyhotovujú kópie OP, ale to sa posielajú priamo na centrálu. Nemôže sa stať, aby niekto takto požiadal o úver bez občianskeho preukazu, je zodpovedný za tieto úvery a z množstva prípadov, ktoré mal sa ani jeden nedostal do takéhoto štádia ako je tento prípad. Zhruba 1 týždeň trvá, kým sa úver schváli, hlavne keď sa jedná o veľkú čiastku, a táto čiastka bola vtedy maximálna. Úverové zmluvy vypracováva ČSOB stavebná sporiteľňa a im posielajú e-mail, či je úver schválený. Oni o tom oboznámia klienta. Ak si klient chce zobrať úver, musí ho vidieť minimálne dvakrát. Aj v tomto prípade žalovanú a p. F. videl minimálne dvakrát. Bez toho, aby bola zaslaná fotokópia OP, nie je možné, aby centrála schválila takýto druh úveru, alebo úveru vôbec, lebo ich by automaticky vyzvali, že tomu úveru niečo chýba za účelom doplnenia. Z jeho pomôcok, ktoré mal na počítačovom nosiči zisťuje, že začiatok nahadzovania žiadosti bol 30.3.2016, kde boli uvedené žiadateľovi príjmové pomery ako vo vzťahu k E. F. ako aj k A. B.. Obaja tam mali údaje, že kde sú zamestnaní, uvedené aj záväzky, ktoré mal mať p. F. a to dva záväzky v bankových subjektoch, kde boli splátky na týchto úveroch mesačne vo výške 220 eur a druhá bola 290 eur. Prístupiteľka tam mala iba jeden úver uvedený a ten bol mesačne v splátke 71,14 eur. V žiadosti je zamestnanie prístupiteľky, od kedy tam pracovala, či je slobodná, TČ, či má deti, všetko komplet. Je vylúčené, aby takto žiadosť vyplnil bez prítomnosti konkrétnej osoby, ktorá buď žiadala o úver, alebo bola spoludlžník. Následne ide o schvaľovací proces ČSOB a potom na základe zistených skutočností sa schvaľuje úver a následne dostali e-mail o výsledku, či sa úver schváli, alebo neschváli. K článku 3 bod 1 zmluvy uvádza, že klientka vtedy žiadala o úver, ktorý jej neprešiel, alebo bol ukončený a ČSOB si žiadala od klientky čestné prehlásenie prístupiteľa o storne. Čo sa týka údaju článku 3 bod 1 zmluvy, jedná sa o údaje z úverového registra, čo sa týka úveru vo výške 3200 eur zo dňa 19.11.2015 a nemusel to byť úver ČSOB. Čestné prehlásenie bolo vypracované aj určite aj odovzdané, keďže sa jednalo o úver na čerpanie. Kto vypracoval čestné prehlásenie si nepamätá. Toto čestné prehlásenie nechali na klienta, nech si to zabezpečí sám. Tak isto sa na tomto čestnom prehlásení overoval podpis, buď notárom, alebo ho mohol overiť aj on, nakoľko mal takúto kompetenciu overovať podpisy za prítomnosti klienta. V žiadosti klientka - A. B. uvádzala adresu: D., G. XXX/XX, čo zisťuje zo záznamu z počítaču. Trvalý pobyt v žiadosti zapisujú buď podľa OP, ale mohol to byť aj iný doklad, nepamätá sa na to. Vyžadovali však väčšinou OP a to na 99%. Ak by mala A. B. trvalý pobyt ako Radošina bez súpisného čísla na obec a bola by vedená ako bezdomovec, podľa jeho názoru z hľadiska bonity by schválený úver nebol. Vie však, že ľudia na ústredí boli veľkí detailisti a aj kvôli iným maličkostiam úver neschválili. My do žiadosti spisujeme kontaktné údaje a prefotený OP zasielame na centrálu na schválenie. Kópiu OP k dispozícii nemá. Spoludlžník musí byť prítomný vždy aj pri prvotných žiadostiach. Pokiaľ si pamätá na tento prípad E. F. žiadal o menšiu sumu, aspoň podľa žiadosti, ktorú vidí v PC a potom prišiel s požiadavkou aj s prístupiteľkou, že žiada o väčší úver, nakoľko pri tejto čiastke bola podmienka, aby obaja pristúpili do úverového vzťahu. Pokiaľ by žiadal iba prvú sumu, tak by na tejto zmluve bol iba sám bez spoludlžníka.

2.2 Svedok N. N. N. na pojednávaní dňa 09.01.2024 uviedol, že približne v roku 2015-2016 pracoval ako sprostredkovateľ úverov stavebnej sporiteľne ČSOB, pričom si nie je istý, či to vykonával ako FO alebo na živnosť. Nespomína si na mená p. F., resp. A. B. ani na prípad, kedy by mal byť účastný pri takomto uzatváraní zmluvy, netvrdí, že sa to nestalo, ale nepamätá si takéto skutočnosti. Pokiaľ si pamätá na rok 2016, mali jednu obchodnú kanceláriu Galaxia, pričom odtiaľ sa sťahovali na ulicu Hlavná, číslo

uviesť nevie. Bol to mestský priestor na obchodné a administratívne účely. Uviedol, že v tomto období tam sedeli dve osoby, sedel s p. E.. Pokiaľ boli aj overované osoby účastníkov takéhoto úverového vzťahu, nebývalo podmienkou a to ani formálnou ani neformálnou, aby pri takomto úkone boli prítomné dve osoby, resp. okrem overovateľa podpisu aj nejaká ďalšia osoba, jeho spolupracovníka. K výpovedi svedka E. E. sa vyjadril tak, že mu tieto mená mohli utkvieť len z evidencie, zmluvy mali v počítači. Na otázku PZ žalovaného, že ako by postupoval vo veci, pokiaľ by mu v rámci konania o poskytnutí úveru predložila FO občiansky preukaz s adresou bezdomovca, resp. na príslušnú obec, svedok uviedol, že oni ako sprostredkovatelia by určite takéto doklad prefotili a s ďalšími listinami zaslali na ústredie – centrálu, čiže o poskytnutí tohto úveru by nerozhodovali oni, a v podstate oni nikdy nerozhodovali o tom, či FO dostane alebo nedostane úver. Na otázku PZ žalovaného, či sa vie vyjadriť, či mal E. E. nejaké trestné stíhanie, ktoré by sa dotýkalo výkonu práce alebo v súvislosti s ňou, svedok uviedol, že nemá takéto poznatky.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní č. k. 13 UP /62/2017 zaviazal žalovaných v I. a v 2. rade uhradiť žalobcovi istinu 26.440,66.eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26.074,74 eur od 1.1.2017 do zaplataenia, pričom proti predmetnému platobnému rozkazu podala odpor žalovaná v 2. rade.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - zmluvou o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere na č. l. 11 – 17, výzvou na č. l. 18 – 19, kópiou listinnej zásielky na č. l. 20, výzvou na č. l. 21 – 22, kópiou doručenky na č. l. 23, vyhlásením na č. l. 24, kópiou listinnej zásielky na č. l. 25 – 26, vyhlásením na č. l. 27, kópiou listinnej zásielky na č. l. 28 – 29, výpisom z účtu na č. l. 31-32, úverovými podmienkami na č. l. 36 – 40, všeobecnými obchodnými podmienkami na č. l. 41 – 51, predžalobnou výzvou č. l. 52 – 55, kópiou listinnej zásielky na č. l. 56 – 57, poskytnutím informácií Slovenskou poštou na č. l. 126 -1 27, záznamom na č. l. 212, potvrdením Ministerstva vnútra č. l. 213-214, potvrdením o oznámení priestupku č. l. 215, uznesením OR PZ, OO PZ Šurany na č. l. 216 - 218, lekáarskymi správami na č. l. 219 - 221, výzvou na č. l. 341 - 342, listovou zásielkou č. l. 343, listinnými dokladmi na č. l. 371 - 406, 416 - 478, ilustráciou v systéme Avizo Ministerstva vnútra SR na čl. 518 - 519, obsahom pripojeného spisu OR PZ v Nových Zámkoch ČVS: ORP-683/1-VYS-NZ-2019-ŠM a dokazovaním vykonanom v rámci intencii uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/208/2019 zo dňa 18.11.2020 a zistil tento skutkový stav:

4.1 Žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 11.04.2016 zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 25.000 eur a to na účel stavebných úprav, modernizácie a obnovy rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, alebo na udržiavacie práce na ňom. V zmysle článku IV. bod I zmluvy bola úroková sadzba mimoriadneho medziúveru dohodnutá vo výške 11,50 % ročne a podľa bodu 2 tohto článku bola úroková sadzba stavebného úveru dohodnutá vo výške 5, 95 % ročne. Podľa článku IV. bodu I zmluvy bola úroková sadzba úroku z omeškania pri mimoriadnom medziúvere dohodnutá vo výške 5 % ročne a podľa bodu 2 tohto článku bola dohodnutá úroková sadzba úroku z omeškania pri stavebnom úvere vo výške 3% ročne. Žalovaní sa v zmysle článku V bodu I zaviazali, že od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní medziúveru do nasporenia 20% cieľovej sumy budú pravidelne mesačne poukazovať vklady v minimálnej výške 103. 08 eur. Podľa zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní medziúveru do pridelenia cieľovej sumy sa žalovaní zaväzujú splácať úroky, poplatky z medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 243,79 eur a túto splátku tvorí splátka úroku zo schválenej výšky medziúveru vo výške 243, 58 eur a poplatok za poskytnutie informácie po zúčtovaní na účte vo výške 1/12 z ročného poplatku vo výške 0,21 eur. Podľa zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že od mesiaca nasledujúceho po pridelení cieľovej sumy do úplného splatenia stavebného úveru vrátane príslušenstva sa žalovaní zaväzujú splácať istinu, úroky, poplatky stavebného úveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 346, 87 eur a túto splátku tvorí splátka istiny a úrokov zo stavebného úveru a poplatok za poskytnutie informácie po zúčtovaní na účte vo výške 1/12-tiny z ročného poplatku vo výške 0, 21 eur. Žalobca si so žalovaným dohodol v článku X bod 2 úverových podmienok možnosť požadovať okamžité splatenie úveru aj s príslušenstvom. Ako vyplýva z listinných dôkazov k čerpaniu mimoriadneho medziúveru došlo dňa 21.4.2016 vo výške 20.000 eur a dňa 20.5.2016 vo výške 5.000 eur. Nakoľko žalovaní poskytnutý úver nesplácali a boli v omeškani s plnením svojho záväzku listom zo dňa 2.12.2016 žalobca oznámil žalovaným, že k dátumu 30.11.2016 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého zostatku úveru.

4.2 Z výzvy zo dňa 07.11.2016 na č. I. 18 a 21 vyplýva, že žalovaní boli vyzvaní pred vyhlásením okamžitej splatnosti, aby uhradili nedoplatok na úverových splátkach a na vkladoch stavebného sporenia a to najneskôr do 30.11.2016, inak žalobca zväži vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, pričom toto vyhlásenie bolo žalovanej doručené dňa 15.11.2016.

4.3 Z vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru na č. I. 24, 27 vyplýva, že dňa 02.12.2016 právny predchodca žalobcu upovedomil, že ako veriteľ pristúpil dňom 30.11.2016 k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého zostatku úveru a to z dôvodu, že napriek opakovaným upozorneniam v stanovenej lehote nevyporiadal vzniknuté nedoplatky na vkladoch stavebného sporenia a úverových splátkach, čím došlo k porušeniu dojednaných podmienok v zmluve a vyzval na jednorazové zaplatenie zostatku neuhradeného úveru v celkovej výške 26.440,68 eur do 31.12.2016, ktoré vyhlásenia ako vyplýva z listinných zásielok na č. I. 26, 29 boli žalovanej ako aj E. F. zaslané. Z výpisu z účtu na č. I. 32 - 35 vyplýva, že sumarizácia ku dňu 31.12.2017 predstavuje istinu vo výške 24 855,79 eur, úrok 1.218,95 eur, úrok z omeškania 365,92 eur, spolu 26.440,66 eur. Predžalobná výzva na č. I. 52 – 55 preukazuje, že bola vypracovaná 05.04.2017, bola doručovaná žalovanej ako aj E. F. a v tejto boli upozornení na skutočnosť, že splatný záväzok predstavuje ku dňu 31.12.2016 sumu 26.440,66 eur, ktorú žiada právny predchodca žalobcu uhradiť do 5 dní od doručenia tejto výzvy.

4.4 Z oznámenia postupcu na č. I. 333 - 334 vyplýva, že toto oznámenie bolo vypracované 16.09.2020, bolo doručované A. B. a E. F., čo preukazuje podací hárok č. EPH211291392 na č. I. 334 a kde oznámil právny predchodca žalobcu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 348/2020, uzavretej 11.09.2020, postúpila spoločnosť ČSOB pohľadávku spoločnosti EOS KSI Slovensko s. r. o., pričom postúpením pohľadávky prešli z postupcu ako doterajšieho veriteľa na postupníka ako nového veriteľa aj všetky práva vyplývajúce z postúpenej pohľadávky.

4.5 Z listinných dôkazov na č. I. 371 - 406 vyplýva, že zoznam predložených dokladov E. F. potrebných k priznaniu úveru ČSOB, kde účel použitia bola modernizácia a obnova bytu – rodinného domu, s celkovou sumou dokladu 25 537,70 eur, ktorá suma je špecifikovaná príjmovými pokladničnými dokladmi na č. I. 379 - 385.

4.6 Z čestného prehlásenia na č. I. 379 vyplýva, že A. B. prehlásila, že úver vo výške 3.200 eur zo dňa 19.11.2015 nebol čerpaný.

4.7 Z potvrdenia na č. I. 404 vyplýva, že O. F., ktorá vystavovala faktúry na meno E. F., č. domu 88, boli pravé a potvrdila pravosť faktúr č. 01/2016, 02/2016, 03/2016, 04/2016, 05/2016, 06/2016 a 07/2016.

4.8 Z evidencie o doložení účelovosti na č. I. 406 vyplýva, že pre klienta – E. F. bola ČSOB na modernizáciu rodinného domu uznaná čiastka 26 097,70 eur, ktorá bola v siedmych prípadoch doložená tipom dokladu – faktúrou.

4.9 Z listinných dokladov na č. I. 416 - 465 vyplýva, že pre požiadavku čerpania finančných prostriedkov – fyzické osoby, boli predložené okrem iného doklady – daňové priznanie o daňovníkovi E. F. a to za rok 2015, kde bola vyrášaná daň na úhradu 3.806,58 eur, základ dane bol 20.034,68 eur a kde osoba A. B. bola hodnotená ako pristupiteľ, kde boli kontaktné údaje uvedené čo sa týka bydliska na L. G. XXX/XX, C. D., zamestnávateľ bol uvedený Bank Jo na pracovnej pozícii krupierka s čistým mesačným príjmom 424 eur a s výdavkami skutočnými v domácnosti 341 eur a s celkovými výdavkami 412,14 eur.

4.10 Z odpovedi OP Nové Zámky na č. I. 511 vyplýva, že lustráciou v informačnom systéme prokuratúry neboli okresnou prokuratúrou zistené záznamy k žiadnym trestným konaniam týkajúcim sa označených účastníkov A. B. a E. F., týkajúcich sa obdobia rokov 2013, 2014.

4.11 Z odpovedi OR PZ Nové Zámky zo dňa 07.06.2022 na č. I. 512 vyplýva, že v knihách fonogramov a hlásení za rok 2013,2014 vedených na OO PZ Nové Zámky, nebolo zistené žiadne konanie, v ktorom by bolo účastníkom A. B., nar. XX.XX.XXXX alebo E. F., a taktiež boli prezreté denníky priestupkových spisov za uvedené obdobie a taktiež nebolo ani jedno priestupkové konanie týkajúce sa uvedených osôb. Bola vykonaná lustrácia v systéme Avízo, pričom bolo zistené, že A. B. nemá žiadny záznam, E. F. má dve záznamy, kde následnou lustráciou v denníku vyšetrovacích spisov bolo zistené, že menovaní neboli v sledovanom období trestne stíhaní.

4.12 Okresná prokuratúra Galanta v odpovedi na č. l. 516 zo dňa 14.06.2022 uviedla, že po vykonaní lustrácie týkajúcej sa osôb A. B. a E. F., bolo Okresnou prokuratúrou Galanta zistené, že prokuratúra neevviduje trestné stíhanie A. B. a E. F. v období v rokoch 2012 a 2013 a momentálne nie je ich prokuratúrou vedené trestné stíhanie voči týmto osobám.

4.13 Zo správy OR PZ v Galante zo dňa 20.06.2022 na č. l. 517 vyplýva, že čo sa týka knihy fonogramov a hlásení za rok 2013, 2014, tieto už boli skartované po uplynutí skartačnej doby a lustráciou v informačnom systéme Avízo bolo zistené, že nebol za predmetné roky 2013, 2014 k osobám A. B. a E. F. evidovaný žiaden záznam. Tak isto lustráciou v informačných systémoch DVS nebol za predmetné obdobie nájdený žiadny záznam.

4.14 Z obsahu pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky ČVS: ORP-683/1-VYS-NZ-2019 ŠM, najmä z uznesenia na č. l. 83 - 86 vyplýva, že predmetným uznesením bola odmietnutá vec podozrenia zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmena b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmena c) Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť páchatel tým, že v presne nezistenom čase v mesiaci apríli 2016, v mieste prechodného bydliska na adrese F. X. G., sa vyhrážal svojej vtedajšej družke – A. B., že ak nepodpíše ako spoludlžník zmluvu o úvere z ČSOB, stavebnou sporiteľňou, v ktorej on figuroval ako dlžník, tak ju fyzicky napadne a zabije, čo u nej vzhľadom na predošlé útoky voči jej osoby z jeho strany vyvolalo obavu o svoj život a zdravie a pod týmto nátlakom podpísala dňa 11.04.2016 v Galante zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere č. 34057814/872659304, v ktorej sa proti svojej vôli stala spoludlžníkom úveru vo výške 20.000 eur, ktorá suma bola poskytnutá výlučne páchatelovi, ktoré uznesenie bolo okrem iného odôvodnené tak, že vyšetrovateľ mal za to, že trestné oznámenie, ktoré podala oznamovateľka A. B., je tendenčné, účelovo podané, nakoľko jej skutočnosti ňou uvádzané, sú uvádzané účelovo a to najmä s poukazom na prebiehajúce konanie na Okresnom súde v Topoľčanoch, sp. zn. 11Csp/183/2018 a ak oznamovateľka uviedla, že mala podpísať pod nátlakom 11.04.2016 v Galante zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere, kde sa proti svojej vôli stala spoludlžníkom úveru vo výške 20 000 eur, tieto skutočnosti mala (mohla) uviesť už vo svojich výpovediach zo dňa 26.07.2016 a dňa 28.02.2018 v konaní vedenom pod ČVS: ORP-27/1-VYS-NZ-2017 na odbore Kriminálnej polície v Nových Zámkoch. Tiež mohla krátko už po podpise tejto zmluvy o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere, urobiť opatrenie, resp. právny úkon na vyhlásenie tejto zmluvy za neplatnú, najmä ak šlo o okolnosti za akých bola táto zmluva z jej strany podpísaná, pričom v tom období, t. j. po 11.04.2016 tak neučinila a ani nepodala trestné oznámenie v tejto súvislosti.

4.15 Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/63/2018, najmä z trestného rozkazu na č. l. 135 - 137 vyplýva, že E. F. bol uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmena c) TZ v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmena a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, pričom tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 01.07.2017. Z obsahu tohto spisu, najmä zo zápisnice na č. l. 26 - 33 nevyplývajú skutočnosti, že by žalovaná A. B. uvádzala skutočnosti ohľadne nátlaku alebo vydierania pri podpise zmluvy o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere zo dňa 11.04.2016.

5. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, k zmene alebo k zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách ako aj iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní

a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Podľa §1 ods. 3 písm. d zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a o pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení ku dňu 11.4.2016, kedy bola uzavretá zmluva o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere č. 34057814/872659304, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

Podľa § 2 písm. d, g, h zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 11.04.2016, kedy bola uzavretá zmluva o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere č. 34057814/872659304 na účely tohto konania sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebný úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

7. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Takto vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Spotrebiteľskú zmluvu do občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorou bola implementovaná smernica č. 93/13 EHS o neprimeraných podmienkach spotrebiteľských zmluvách. Neskôr túto úpravu zmenil zákon 568/2007 Z. z. o spotrebiteľskej zmluve. Všeobecnú úpravu ochrany spotrebiteľa upravuje Zákon č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V širšom ponímaní bude spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva uzatváraná medzi spotrebiteľom a dodávateľom bez ohľadu na to, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy. V užšom ponímaní pôjde o tie spotrebiteľské zmluvy, pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah a ktorých podmienky sú všeobecne upravené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere č. 34057814/872659304 zo dňa 11.04.2016, ktorá bola medzi zmluvnými stranami uzavretá je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa okrem Obchodného zákonníka vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Smernica č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Ide o osobitný spôsob ochrany spotrebiteľa pri uzavieraní týchto zmlúv, pri ktorých sa zmluvné podmienky pripravujú vopred, pri ktorých spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť ich obsah. S poukazom na citované ustanovenie § 1 ods. 3 písm. d Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere č. 34057814/872659304 zo dňa 11.04.2016, je zmluvný vzťah vylúčený spod aplikácie Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko účelom poskytnutia úveru bola modernizácia a obnova bytu alebo udržiavacej práce na ňom. Potom je potrebné hlavný zmluvný vzťah medzi veriteľom a dlžníkmi posúdiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a to podľa § 497 a nasl., ktorý upravuje práva a povinnosti strán z úverovej zmluvy. Zmluva o poskytnutí úveru zo dňa 11.04.2016 má však aj naďalej spotrebiteľský charakter podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, avšak s poukazom na vyššie uvedené. Obchodným zákonníkom sa v tomto prípade spravuje len vymedzenie zmluvného typu spotrebiteľskej zmluvy a jej podstatných náležitostí, a na všetko ostatné vrátane vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, omeškanie dlžníka sa bude vzťahovať Občiansky zákonník, čo je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z. z. od 01.04.2004 došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu OZ sa dostali do rozporu s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré

mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva zo dňa 11.04.2016 by sa mala podľa klasického chápania spravovať výlučne len obchodným zákonníkom a to bez ohľadu na povahu strán. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že na vzťah medzi stranami je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Jednoznačne z obsahu zmluvy nevyplýva, že žalovaní pri jej uzatváraní konali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.1 Žalovaná v predmetnej veci namietala aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu s poukazom na to, že nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Súd má za to, že vecná aktívna legitimácia bola v tomto konaní zo strany žalobcu preukázaná bola. V konaní podľa názoru súdu bolo preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 07.11.2016, ktoré doručenie preukázala doručenka na č. I. 23 a výzvou označenou ako „vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 02.12.2016, ktoré doručenie preukázala doručenka na č. I. 337. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čo bolo v tomto konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu, a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku, čo bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu. Súd teda konštatuje, že takto vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca v danej veci preukázal vyhotovenie Oznamenia o postúpení pohľadávky, pričom podaciami hárkami preukázal aj ich odosielanie žalovanej (žalovaným). Súd poukazuje na skutočnosť, že pre prípadné nedoručenie oznámenia o postúpení zákon neuplatňuje sankciu neplatnosti postúpenia. A teda pokiaľ ide o preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanému, uvedená skutočnosť nemá vplyv na samotnú aktívnu legitimáciu žalobcu. Aj prípadné nepreukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanému, resp. dlžníkovi, nemá vplyv na nárok žalobcu ako veriteľa voči žalovanému, nakoľko táto skutočnosť by mohla mať v zmysle ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka vplyv len na skutočnosť, voči komu dlžník splní svoj záväzok, teda voči postupcovi alebo postupníkovi. Doručením žaloby však má žalovaný vedomosť o postúpení pohľadávky. K postúpeniu pohľadávky súd uvádza, že boli splnené všetky zákonom kladené podmienky na riadne postúpenie pohľadávky, pričom zákon súhlas dlžníka na postúpenie pohľadávky nevyžaduje. K doručovaniu súd uvádza, že Občiansky zákonník účinnosť prejavu vôle spája s okamihom jeho odovzdania alebo doručenia adresátovi, t. j. v súdenom prípade žalovaným. Zákon však explicitne nevyžaduje, aby sa adresát aj s obsahom právneho úkonu reálne oboznámil. Dôležité však je, aby adresát tohto právneho úkonu mal reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle (tak ako v tomto prípade s Výzvou pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, Oznamením o postúpení). Nie je však podmienkou, aby sa obsahom prejavu vôle aj skutočne oboznámil. K výzvam a oznámeniam pripojil žalobca aj kópie doručeníek a podacích hárkov, ktoré preukazovala doručenie – zasielanie výziev žalovaným. Záver, že uvedené výzvy prevzala matka žalovanej a preto ich nemožno považovať za doručené, považuje súd za nesprávny. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že ak by aj v konaní bolo preukázané, že uvedené zásielky prevzala matka žalovanej, potom je v zmysle príslušných právnych predpisov nesporné, že tak matka žalovanej nemohla urobiť svojvoľne, ale len na základe splnomocnenia žalovanej na preberanie zásielok, nakoľko išlo o písomnosť určenú do vlastných rúk žalovaného. Poštový doručovateľ by bez splnomocnenia nemohol písomnosť do vlastných rúk dovoliť prebrať inej osobe v mene adresáta. Ak preto matka žalovanej prevzala zásielku na základe splnomocnenia žalovanej na preberanie zásielok, nemožno spochybniť, že táto výzva bola žalovanému riadne doručená – a to bez ohľadu na to, či sa s e písomnosťou aj oboznámil. V prípade, aj by matka prevzala zásielku bez toho, že by bola na preberanie zásielok žalovanou splnomocnená, potom pochybil poštový doručovateľ, ktorý jej nemal takúto zásielku vydať (nakoľko bola adresovaná do vlastných rúk žalovanej). Pokiaľ bude obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t. j. len čo sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Ako vyplynulo z výpovede svedkyne A. B. staršej zo dňa 31.08.2021, táto pokiaľ nejaká zásielka bola doručovaná jej dcére ona ju o tom informovala, t. j. vytvorený systém medzi žalovanou a svedkyňou je

situácia, ktorú súd hodnotí tak, že aj tieto zásielky sa dostali do sféry dispozície žalovanej, a teda mal ich doručenie za preukázané.

9.2 Čo sa týka námietky žalovaného, že žalobca nepostupoval s náležitou starostlivosťou, ktorá je mu určovaná v § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, súd po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca v tomto prípade náležite posúdil schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Tieto skutočnosti boli podľa názoru súdu preukázané listinnými dôkazmi na č. l. 416 - 474, pričom je zrejmé že bonita účastníkov bola posudzovaná kumulatívne a disponibilné zdroje boli vo výške 517,33 eur, ktorá výsledná suma predstavuje kumulované finančné zdroje jedného dlžníka E. F. ako aj pristupiteľa - žalovanej.

9.3 V konaní bolo namietnuté zo strany žalovanej, že žalovaná nemala vôľu uzavrieť predmetnú zmluvu o úvere a túto zmluvu o úvere podpísala pod nátlakom zo strany E. F.. Súd k posúdeniu tohto skutkového tvrdenia vykonal dokazovanie jednak ústnymi dôkazmi a písomnými dôkazmi. Najmä písomným dôkazom na č. l. 548 (uznesením OR PZ Nové Zámky ORP 683/1 – VYS-NZ 2019 ŠM na č. l. 83 - 86) bolo preukázané, že trestné oznámenie žalovanej 30.07.2019 pre podozrenie z trestného činu vydierania bolo odmietnuté ako tendenčné a účelovo podané, t. j. orgány činné v trestnom konaní nezistili skutočnosti, že by predmetný spotrebiteľský úver podpisovala žalovaná pod hrozbou násillia alebo pod nátlakom. Aj výsluch svedka E. E. dňa 18.11.2021 na č. l. 369 - 372 potvrdil, že podpisovala tento spotrebiteľský úver bez hrozby násillia a nátlaku. Iný dôkaz, ktorý by preukazoval, že zmluva bola podpísaná zo strany žalovanej pod hrozbou násillia resp. pod nátlakom okrem výsluchu žalovanej vykonaný v tomto konaní nebol, a preto súd ustálil, že táto zmluva je platným právnym úkonom aj podľa kritérií uvedených v ustanovení § 37 Občianskeho zákonníka t. j. bol urobený zo strany žalovanej slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Čo sa týka obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/63/2017 a najmä trestného rozkazu zo dňa 15.06.2017 tento preukazuje iba to, že žalovaná bola fyzicky napadnutá E. F. dňa 30.04.2016, t. j. 19 dní po podpise predmetnej zmluvy o úvere, čo samo osebe nepreukazuje, že táto zmluva mala byť podpísaná pod nátlakom alebo hrozbou násillia.

9.4 Čo sa týka samotnej žalovanej sumy - výšky úverovej istiny ako aj príslušenstva, súd konštatuje, že v priebehu konania proti vyčíslenej sume úverovej istiny neboli zo strany E. F. ani A. B. vznesené žiadne námietky a výška úverovej istiny, t. j. žalovaná suma je preukázaná aj výpisom z úverového účtu na č. l. 34 - 35, proti ktorému listinnému dôkazu v priebehu konania neboli vznesené žiadne námietky. Úrok z omeškania bol správne vyčíslený a uplatnený, nakoľko listinným dôkazom na č. l. 27 bolo preukázané, že lehota na dobrovoľné plnenie bola stanovená do 31.12.2016, a teda žalovaná sa dostala do omeškania dňom 01.01.2017.

9.5 Súd sumarizuje, že v predmetnej veci úverová zmluva zo dňa 11.04.2016 ako spotrebiteľská zmluva neobsahovala žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky, neboli zistené žiadne skutočnosti, že by predmetnú zmluvu podpisovala žalovaná pod nátlakom alebo hrozbou násillia, a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

10. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

Podľa 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

11. Súd vyhovel žalobe žalobcu a žalobca má preto ako úspešná strana v konaní nárok na náhradu trov konania v plnej výške voči žalovanému. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.